

Naturtyper

Utskriftsdato: 27.06.2023

Veamyrene

ID	BN00017936
Naturtype	Kystlynghei
Utforming	-
Verdi	Viktig
Utvalgt naturtype	Kystlynghei
Registreringsdato	22.07.2015
Hedvstatus	-
Forvaltningsplan	Nei
Forvaltningsavtale	Nei
Forvaltningsavtale Inngått	-
Forvaltningsavtale utløper	-
Verdi begrunnelse	Lokaliteten oppnår middels vekt på storleik (> 100 daa) og middels vekt på tilstand. Ingen raudlisteartar er registrert, noko som gjev låg vekt på den parameteren. På bakgrunn av dette er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).
Innledning	Lokaliteten vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 22. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.
Beliggenhet og naturgrunnlag	Veamyrene ligg heilt nordvest på Karmøy og grensar til næringsområder i sør aust, og elles til omkringliggjande bustader. Berggrunnen er fattig og dominert av gneis. Det meste av arealet er definert som open jorddekt fastmark og open skrinn fastmark, mens myr utgjer mindre delar av lokaliteten.
Naturtyper og utforminger	Naturtypen er ei kystlynghei med utforming kalkfattig, lite tørkeutsett hei (D0708). Lokaliteten er stor og har innslag av myr. I sør vendte hellingar er det innslag av tørr gras-urterik hei (H2 i Fremstad 1997), men fuktig lynghei dominerer (H3). I NiN-systemet svarar dette til kalkfattig normal kystlynghei (T24-2). I myrpartia er det noko fattig fastmattemyr (K3), men mest lausbotnmyr (K4) inntil små tjern. Kystlynghei er også ein raudlista naturtype med status sterkt trua (EN), jf. Lindgaard & Henriksen (2011).
Artsmangfold	Lyngheia er under gjengroing med stadvis store oppslag av enger og ulike treslag. Dominerande artar i heia er røsslyng, klokkeløyng, bjørnnskjegg, røme og blåtopp. I sør vendte hellingar er det spreidde førekomstar av purpurlyng. På tørre rabbar dominerer heigråmose og lys reinlav i botnsjiktet. I små tjern er det mykje bukkeblad, tjønnaks-art og kvit nøkkeros. Inntil desse tjerna er det blant anna linnea, soldogg, dystarr og hårfrytle. Det er berre registrert vanlege artar for dei ulike vegetasjonstypene.
Påvirkning	Lokaliteten vert truleg ikkje beita lengre, med det er føretatt noko brenning i nordre del av lokaliteten. Gjengroinga er ganske framskriden.
Fremmede arter	Innslag av sitkagran (SE) og buskfuru (SE).
Råd om skjøtsel og hensyn	Betinga bør starte att i lokaliteten. Dersom dette ikkje er mogleg, bør oppslag av tre fjernast og lyngheia brennast med jamne mellomrom, for å halde vegetasjonen nede. Innslag av sitkagran og buskfuru bør fjernast.
Landskap	Landskapet rundt lokaliteten er ein blanding av kulturlandskap i meir eller mindre drift, og utbygde område til bustader, næring og industri.
Areal fra kartobjekt (daa)	877,4
Kommuner	1149 (Karmøy)
Kilder	Bjelland, T. Eilertsen, L. & O.K. Spikkeland 2016. Kvalitetssikring av naturtypelokalitetar i Rogaland 2015. Rådgivende Biologer AS, rapport 2251, 77 sider.

